

Tegen het wetsvoorstel.

Sekse en gender worden verward.

Er zijn twee biologische seksen, vrouw en man (dat deelt de mens met andere zoogdieren). De sekse is bij 99,82% van de pasgeborenen direct duidelijk en wordt juist vermeld bij de aangifte. Bij de resterende 0,018% zijn ernstige problemen bij de ontwikkeling van de geslachtskenmerken, maar ook deze kinderen kunnen uiteindelijk als man of vrouw worden herkend.

Non-binair of X verwijst naar een zich bewust zijn van een 'gender'-gevoel. Gender is een vaag omschreven begrip, het bestond 50 jaar geleden niet en voor een groot deel van Nederland bestaat het nog steeds niet. Het is seksistisch omdat gender vooral verwijst naar in hoeverre mensen zich herkennen in de heersende sekstereotypen. Maar iedereen kan zich op elk moment zich meer stereotiep 'vrouwelijk' of 'mannelijk' voelen en heel vaak ook doet de sekse er niet toe. Wat 'echt vrouwelijk' of 'echt mannelijk' zou zijn varieert per tijd, per regio/land en per klasse.

Gender is een modieus, slechtgedefinieerd begrip (een visie op jezelf) dat lang niet iedereen kent of erkent en is hierdoor en door het wisselende karakter bij sommigen geen noodzakelijk of zelfs maar betrouwbaar aspect in wet- en regelgeving. Het is te vergelijken met religie want het verwijst naar een geloof/opvatting en niet naar feiten. Inmiddels worden er vele genders onderscheiden en het einde is nog niet in zicht (o.a. pangenders, bigenders, agenders, two-spirits, arospecs, furries).

Onhoudbare argumenten voor het opnemen van de X:

- Gelijke rechten, zeggen voorstanders. Onzin: in de administratie staan feiten en geen gevoel. Men kan lengte en leeftijd ook niet wijzigen. De voorstanders willen dus méér rechten dan anderen, nl feiten vervangen door meningen of geloof. De sekse-aanduiding gaat echter niet over hoe vrouwelijk of mannelijk iemand zich voelt maar gaat over de onveranderbare biologie; in elke cel (behalve in bloedplaatjes) staan je seksekenmerken gecodeerd. Iedereen heeft ongeacht de sekse alle ruimte om zich meer of minder mannelijk of vrouwelijk te voelen en dat zo nodig per situatie of per dag te wijzigen. Maar dat dient niet te worden vastgelegd en staat los van de biologie.
- Eindelijk geen discriminatie, zeggen voorstanders. Onzin, het vermelden van biologische feiten is geen discriminatie. Anderzijds: als mensen vanwege hun X-gevoel een probleem krijgen met werk, woning enz. dan is dat discriminatie. Die kan ook nu al worden aangepakt op basis van de huidige wetgeving.
- Nu kan ik mezelf zijn, zeggen voorstanders. Onzin: iedereen mag nu al denken wat hij of zij wil, dragen wat hij/zij wil, liefhebben wie hij/zij wil (mits een instemmende volwassene). Maar feitelijke seksegegevens onjuist veranderen leidt tot problemen wanneer sekse relevant is (bijvoorbeeld bij zorg: uitstrijkje; of bij wetgeving: borstvoeding). En ook al zou iemand als bigender of nongender willen worden aangesproken dan lukt dat niet met deze verandering. Daar heeft het kassameisje bij de supermarkt immers geen weet van. Mensen herkennen elkaars sekse en zullen anderen op basis daarvan blijven aanspreken. Ongeacht welke administratieve vermelding dan ook is de waarneming door anderen de basis van de aanspreekvorm. De effecten voor non-binaire mensen in de dagelijkse interactie zullen klein zijn.

Het betreft alleen deze non-binaire mensen, zeggen voorstanders. Onzin, het in wet- en regelgeving verwarren van de biologische en feitelijke sekse met het 'gender'-gevoel dat sommigen zeggen te hebben, leidt momenteel al wereldwijd tot grote problemen bij o.a. sport, gevangenis, vrouwenopvanghuizen. Het is zeer kwalijk dat bij dit voorstel tot morrelen aan de reële persoonsgegevens niet eens onderzocht is welke gevolgen dit voor andere groepen zou hebben. Alle

regelgeving die de huidige biologische tweedeling onmogelijk maakt, tast vrouwenrechten aan. Het maakt het onmogelijk om mensen met mannelijke lichamen uit vrouwencompetities, vrouwenruimten, vrouwenopvangcentra, vrouwengevangenissen, lesbische dating apps /events te weren.

- Eindelijk de juiste aanspreekvorm, zeggen voorstanders. Ongewenst maar dit zou voor overheidsorganisaties een mogelijkheid kunnen zijn. Organisaties kunnen hun cliënten vragen hoe zij willen worden aangesproken: voor- of achternaam, je of u, mevrouw, meneer of anders. Dat zal dan in de mailings goed gaan, maar zo gauw personen interacteren met anderen zal de herkende sekse de basis zijn van de aanspreekvorm. Dat is niet te voorkomen en zeker niet af te dwingen. Als zoogdieren herkennen we de eigen en de andere sekse, maar niet de vele moderne en modieuze varianten van de genderstaalkaart, die per jaar groeit. Het zal dan ook nooit definitief geregeld zijn. Maar aanspreekvorm is iets totaal anders dan de biologische sekse. En het is een geloof en de vraag is of dat thuishoort in een op feiten gebaseerde database.

Overigens: genderverwarde mensen (transgenders, non-binair, agenders, bigenders, pangenders, furries, arspec en alle andere varianten) veel vaker lijden aan mentale / psychische klachten, autisme, en mogelijk ook aan Ehlers-Danlos. Jongere genderverwarden hebben vaak problemen door gebrek aan sociale vaardigheden, door seksueel misbruik of door het ontbreken van goede seksevoorbeelden. Zij zijn veel meer geholpen met goede psychische zorg dan met meegaan met hun waandenkbeelden door de X mogelijk te maken. Je lichaam is gewoon wat het is. Opgroeien is de werkelijkheid accepteren.

Juist voor jongeren kan het meegaan in de aanduiding 'non-binair' bijzonder schadelijk zijn. Stel (hypothetisch) dat er mensen bestaan die zich tot aan hun overlijden als non-binair willen en zullen presenteren, dan maakt de vermelding als zodanig niets uit. Zij weten toch al wie zij zijn. Tieners/adolescenten echter experimenteren met identiteiten en groepslidmaatschappen en dat doen zij tegenwoordig sterk beïnvloed door Tiktok en andere social media. Door een sociale goedkeuring van de non-binaire identiteit middels een administratieve opname als non-binair (X) worden zij als het ware vastgeprikt op een tijdelijk bedoelde identiteit. In het gunstigste geval komen zij daar binnen korte tijd op terug (met alweer een administratieve wijziging), in het ongunstigste geval werkt het als een fuik waardoor zij niet gemakkelijk meer terug kunnen en bevriezen zij in hun periode van experimenteren. Dat wens je ze niet toe.

Kortom: het is onnodig en ongewenst om een X mogelijk te maken als geslachtsvermelding. Het verwart sekse en gender, brengt een geloof binnen in de administratie in plaats van feiten, het bevestigt mensen in waandenkbeelden, het beperkt de mogelijkheid van tieners en adolescenten om met identiteiten te experimenteren en het heeft totaal niet geanalyseerde gevolgen voor de maatschappij in brede zin en in het bijzonder vrouwen en kinderen, die ongewenst zijn. Het geeft geen extra mogelijkheden want non-binair hebben alle burgerrechten en houden die ook als hun gendergevoel weer (eens) wijzigt.

De mogelijke voordelen voor 'echte' non-binair (zo die al langdurig zouden bestaan) zijn gering want een vermelding met X heeft geen enkele invloed op hoe de buschauffeur, het winkelmeisje of de ober hen zal aanspreken aangezien op de waarneming wordt afgegaan.

De enige concessie zou nog kunnen zijn dat overheden aan hun 'cliënten' vragen hoe zij willen worden aangesproken. Dat zou echter nooit de feitelijke sekse-aanduiding kunnen vervangen en zou hoogstens als een extra veld in de database kunnen worden opgenomen. Maar ook dat is al

problematisch. Het verwijst dan immers naar een geloof over het eigen 'gender' en naar een bijbehorende aanspreekvorm. Dat geloof in een 'gendered soul' is te vergelijken met religie. Het is betwistbaar of een dergelijk geloof in een overheidsdatabase thuishoort, aangezien wij een scheiding tussen kerk en staat hebben.

Kortom: TEGEN dit weinig doordachte en slecht onderbouwde wetsvoorstel. Biologie is gewoon biologie.